J. Cabeus.
uitam.
fr. 1636.

Quas ad Ill^mi d. Franciscum Chanutium, qui modò in Patriam reuocatus abijt, reposcenda d. Cabeus judicauit, ab quo d. Minata tum cogus curabantur. quam in re cunctorum obstitit, cum ego ut ab amica manu sperem, à Senatu superiorib⁹ temporib⁹ non impetrandam duco. Expurgatorios indices, quibus illa gens in optimos quosq⁹ plurimos autores aucta fuit inualere, cum crudelis accedat stupiditas non contemni modò, sed et prauis commentis euitandi, et graui iniquitate subornati, dum audire quod ipsis displicet patiuntur, qui Christianos à se dissentientes nullo non scommate impetere laudi ducunt; quod et auriti saepe experti sumus, et oculati cernunt quotidiè experimur.

De libro quae Cani, diu ante factam de Ente dicti. neq; enim de Epigrammatis nascuntur sanè annui. neq; ejici continuò, mutatâ rerum facie, justum est, qui cum nascebatur approbè probata fuerint. in Italiæ diuersis degentibus civibus tam gnaro tuum thure, vt Cabeus adscribere de immobili, adjecto plane n obstruat. neq; eam rem dubitem mihi vitio vertam meminisse. quae ibi flagitia commemorem, an Censoris manu deformari meruantur, liquidò videbitur; nobis horrori sunt. Hîc Lyncis ô dea sancte, n Cabeus; cujus ego de tradendis suspicio et amicitiam quaesiuerim usq; adeò colui ut nihil non reuerendi cultum mei.